

ПРЕС КЛИПИНГ

6-7. мај 2017.

НАСЛОВИ

Сваки четврти путује на посао (стр.2)

Бекман Диркес: Србија, добра земља за улагање (стр.3)

"Бела листа" услов за посао (стр.4)

Државна „Застава” купила приватну „Заставу” (стр.5)

Утицај „Твитера” на минималну цену рада (стр.6)

Измене Закона о ПИО: Казнени пенали се укидају након 65. Године (стр.7)

Отпуштени председник синдиката тражиће правду на суду (стр.9)

Вучић: У Новом Саду отвара се развојни центар моћне немачке компаније, плате ће бити веома високе (стр.9)

САЗНАЈЕМО У трци за "Петрохемију" компаније из пет земаља и једна домаћа фирма (стр.10)

Вучић: Немачка фирма ће запослити 500 инжењера у Новом Саду (стр.11)

Сваки четврти путује на посао

Аутор: С. БУЛАТОВИЋ

Да ли су тачне тврдње страних инвеститора да нећемо на рад у удаљене фабрике. Међу готово 616.000 дневних миграната, њих 2.154 сваког дана у фирму иде у иностранство СВАКОГ дана устаје у пет ујутру, аутобус му полази нешто пре шест часова и на посао стиже на време - таман око осам сати. Иван Радовић до радног места прелази близу 100 километара, од Смедеревске Паланке до Новог Београда. Исти пут га чека и назад, па кући стиже до 19 часова. Он је један од најмање 616.000 дневних миграната, запослених грађана Србије који до своје фирме буквално путују. Међу њима је 2.154 оних који раде у иностранству, па на том путу прелазе и границу.

Мотив је једноставан - посао ближи кући нису нашли. Макар онај који се исплати.

- Аутобусом путујем два и по сата до фирме и толико назад - каже Иван Радовић. - Путне трошкове покрива фирма. У Смедеревској Паланци сам могао да нађем мање плаћен посао. Ово ми се, ипак, исплати.

Према подацима из последњег пописа становништва од 2,3 милиона људи који обављају посао, скоро сваки четврти до фирме - мигрира. У оквиру своје општине путује скоро 342.000 њих, око 178.000 прелази у другу општину, а 93.705 у другу област. И поред ових бројки, српско тржиште рада не важи за покретљиво. То су недавно истакли и немачки инвеститори.

- Имате велику стопу незапослености, а истовремено и потребу да радите и бринете о себи. Али ако не можете да се дигнете са столице и одете неколико метара даље, онда немам разумевање - рекао је Роналд Зелигер, председник УО Немачко-српске привредне коморе и директор "Хемофарма". - Пут на посао ми је 1.000 километара дуг и када ми људи овде кажу, конкретно за Вршац, који је удаљен 80 километара, да је далеко, иако обезбеђујемо транспорт аутобусима, иако их тамо чека добар, сигуран и добро плаћен посао, да неће да иду тамо због удаљености, е, за то немам разумевање.

Да се незапослени у Србији тешко селе у друге градове због посла признају и наши стручњаци. Скрећу, међутим, пажњу да за то постоји више разлога.

- Тржиште рада није мобилно и ми годинма то потврђујемо у истраживањима - појашњава Слободан Цвејић, професор Филозофског факултета. - Радници пре свега нису спремни због финансијских разлога. Домаћинства у Србији преживљавају захваљујући специфичној стратегији живота, а она не подразумева трошкове путовања. На пример, до Вршца се не иде ауто-путем и путовање се исплати само за одређену плату. За малу плату људи не могу да путују. Постоји још један проблем. Код нас није живо ни тржиште некретнина. Они који би се евентуално преселили у друго место, тешко могу да продају и купе нови стан или рентирају свој. Путују људи који добијају већу плату и могућности, али верујем да им се за зараде мање од 80.000 динара то не исплати.

БРЖЕ ДО РАДНОГ МЕСТА

ИСКУСТВО Националне службе за запошљавање показује да су незапослени спремни и да путују ако ће тако доћи до посла.

- Према подацима из Јединственог информационог система НСЗ, проценат људи који траже запослење и који су исказали спремност за дневну миграцију је 45,63 проценти у односу на укупан број незапослених - кажу у овој институцији. - Незапослени који заснује радни однос ван места свог пребивалишта, може да оствари право на једнократну помоћ за накнаду путних и трошкова селидбе. За прихватање посла ван места пребивалишта незапослени се одлучују због

бржег проналажења посла, остварења професионалних циљева, заснивања радног односа на неодређено време и других услова рада.

Бекман Диркес: Србија, добра земља за улагање

Извор: Танјуг

Бекман Диркес оцењује да је Србија једна од најстабилнијих земаља у региону, те истиче да су услови за инвестирање такође стабилни

Заинтересовани за улагање позивали су нас и питали шта мислимо о ситуацији у Србији, а ми им кажемо - "што да не", ја сам прилично убеђен да је то добра земља за инвестиције, каже за Танјуг директор Фондације Конрад Аденауер Норберт Бекман Диркес.

Бекман Диркес оцењује да је Србија једна од најстабилнијих земаља у региону, те истиче да су услови за инвестирање такође стабилни.

"Ако погледате бројке од прошле или ове године, видите да економски развој није тако лош", рекао је Диркес и као пример навео немачке инвестиције и запослене у фирмама које су отворили инвеститори из те земље.

На питање да ли Србија може да очекује нове инвестиције из Немачке, Диркес је одговорио питањем: "Зашто да не? Неки заинтересовани су нас позивали питајући шта мислимо о ситуацији у Србији. Ми им кажемо - што да не, ја сам прилично убеђен да је то добра земља за инвестиције".

Као највећи изазов у земљама региона Диркес иначе види економску ситуацију, а политичке контакте као начин зближавања народа и држава, који чине да Западни Балкан буде успешан. Да ли ће после самита лидера региона у Трсту, који се одржава у оквиру Берлинског процеса, бити конкретнијих резултата, будући да су се претходни састанци завршавали само на најавима инфраструктурних пројеката?

На то директор Конрад Аденауер Фондације одговара да треба видети последње резултате. Он је указао на чињеницу да се оснивају фондови Западног Балкана, што су, како је рекао, сјајни исходи Берлинског процеса.

"Србија има важну улогу као савезник, прилично сам убеђен да је то добра земља за инвестиције и зато је веома важно да о изазовима у региону заједно разговарамо", додао је. Према његовим речима, један од највећих изазова је економија и тај проблем треба да се решава у сарадњи са успешним суседима, јер, каже, најважније је да се грађанима, односно обичном човеку, обезбеди могућност добрих прихода за потребе његове породице.

Диркес је поручио да је Србија која сарађује са успешним суседима на пољу економије управо та Србија коју виде у ЕУ.

"То је, по мом мишљењу, најважнија тачка на путу развоја и ка стварању сигурне будућности обичног народа. Ако су грађани задовољни, ако је економска ситуација сјајна, политичка ситуација ће се кретати ка бољој будућности. То је најбољи начин - да људи приону на посао, да прикупите приход и да будете задовољни будућношћу", рекао је он и указао да Србија управо у региону има одличне услове за веома добар економски развој.

Говорећи о порукама из ЕУ и чињеници да релативно спор напредак на путу ка пуном чланству даје крила ретроградним снагама, Диркес је указао да услови за приступање Унији нису мењани још од Копенхагенских критеријума.

Он је подвукао да је лепо када се отвори поглавље, да је то важан сигнал, али подсећа да је тешко затворити свако од њих. Сви кандидати за чланство се, каже, са тим суочавају.

Диркес је подсетио да је Србија до сада отворила осам од укупно 35 поглавља, да су два затворена И поручио да има много посла у будућности.

“Али, хајде да радимо заједно. Овом процесу потребно је време. Сви то знају. Како ја разумем, људи су нестрпљиви, желе да виде брже и боље прве резултате, али ако боље погледате унутра, видите да је партнерство са ЕУ сада успешна прича. Имате много више инвестиција, имате много више контаката, за младе је ЕУ мање више отворена”, поручио је Диркес.

Веома важно је, додаје, обезбедити могућности и дати шансу младима да остану у земљи, а у том контексту истиче и да би образовни систем требало и могао да буде ефикаснији, јер су новим индустријама потребни добро образовани људи.

Директор Конрад Аденауер Фондације објаснио је и како види улогу те организације у Србији И помоћ коју она може да пружи на путу ка пуноправном чланству у Унији:

“Ми имамо много политичког искуства у решавању демократских проблема и уколико се од нас тражи, можемо да дамо одређену врсту подршке или савета”.

Али, у овом тренутку најважније је окупити стручњаке, имати одговорне политичаре за разговоре са суседима и људе из цивилног друштва, научнике, студенте, посебно младе, закључио је Бекман Диркес.

"Бела листа" услов за посао

Аутор:З. Р.

Влада препоручује ЈП да послују само са фирмама које имају добар рејтинг. Предност предузећима која порезе и доприносе редовно плаћају СВЕ државне институције ће пре него што неком предузећу повере одређени посао морати да провере да ли је на "црној" или на "белој" листи Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Влада Србије усвојила је јуче на седници закључак којим је државним институцијама препоручено да пре доношења одлуке о додели посла преко јавних набавки провере рејтинг предузећа, како би се избегло да послове додељују фирмама које не испуњавају обавезе према радницима.

Циљ препоруке је да предност у добијању послова имају предузећа која редовно плаћају порезе и доприносе, воде рачуна о безбедности запослених и поштују уговорне обавезе.

- Рангирање на "белој" и "црној" листи показује капацитет предузећа да обаве посао за који конкуришу, користећи критеријуме као што су број запослених на неодређено време, учесталост тежих и лакших повреда на раду, појаву рада на црно и редовно плаћање пореза и доприноса - наводе у ресорном министарству. - Закључак се не односи само на извођаче радова, већ и на пројектантске куће, као и на фирме које се баве надзором.

Овим закључком државним институцијама се препоручује да у јавним набавкама пропишу додатне услове у погледу кадровског капацитета и користе "црне" и "беле" листе грађевинских предузећа као начин контроле да ли су понуђачи испунили све тражене услове.

ПРОВЕРЕ НА СВАКА ДВА МЕСЕЦА

НА крају децембра прошле године на бодовној листи је било 605 предузећа, са 29.308 запослених. Од укупног броја фирми, на крају прошле године 330 се налазило на "белој", а 275 на "црној" листи. Закључак Владе предвиђа и да се бодовна листа, која се налази на сајту Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, убудуће ажурира на два месеца.

Државна „Застава” купила приватну „Заставу”

Аутор: [Бране Карталовић](#)

Држава постала власник „Застава ковачнице”, коју је купила преко „Застава оружја” по цени од 3,4 милиона евра

Крагујевац – Промена структуре капитала у времену транзиције, изгледа, има два краја: углавном друштвена предузећа постају приватна, али у Крагујевцу се десило обрнуто – државна фирма „Застава оружје” купила је приватну фирму „Застава ковачница”.

„Ковачница” је приватизована 2005, када је већински власник капитала ове некада моћне и важне фабрике у систему „Заводи Црвена застава”, за 1,6 милиона евра, постао Бугарин Валентин Захаријев, односно његова фирма „Интер труст”. После бројних сумњивих послова, којима је из фирме „исисаван“ новац, „Ковачница” је септембра 2014. отишла у стечај, али је пре неколико дана „Застава оружје” бацила „појас за спасавање” у виду 3,4 милиона евра, колико је издвојила за куповину „дављеника”.

Без одлуке Владе Србије да у овој трансакцији подржи руководство крагујевачких оружара, „Ковачница” би вероватно завршила на „отпаду” некадашњих индустријских гиганата. За куповину „Ковачнице” биле су заинтересоване четири компаније: италијанска, кинеска, домаћа приватна фирма, али се на аукцији 24. априла, као једини пријављени учесник, појавила „Застава оружје”. Само неколико дана пре тога, држава је крагујевачким оружарима „убризгала” финансијску инјекцију од 9,7 милиона евра. Остаје да се види хоће ли „Застава оружје” тим новцем „покрыти” аранжман или ће, можда, држава уплатити додатни новац. Будући да крагујевачки оружари све боље послују од доласка Милојка Брзаковића на чело ове фирме, могуће је да „Застава оружје” и део својих средстава издвоји за преузимање „Ковачнице”.

Према речима директора Брзаковића, новац који је држава дала „Застава оружју”, у склопу подстицаја нашој наменској индустрији, биће, углавном, искоришћен за модернизацију опреме, набавку савремених машина које повећавају продуктивност, а смањују трошкове у процесу производње оружја.

Ипак, куповина „Ковачнице” је стратешка одлука, будући да је реч о фирми која чини ослонац сваке индустријске производње, а то је обрада делова који се уграђују у финални производ, без обзира да ли је реч о некој машини или пушци. У изјави за медије после куповине, Брзаковић је нагласио да је читава наменска индустрија Србије упућена на „Ковачницу”.

Интересантно је да је „Ковачница” током две и по године стечаја, који је одговорно водио стечајни управник Предраг Јанковић, радила готово „пуном паром”. Увек је, како Јанковић објашњава, било ангажовано 150 до 160 радника по уговору о делу, а дневно се, у просеку, производило око 170 тона отковака. Осим за крагујевачку фабрику оружја, „Ковачница” је радила и за прибојски ФАП, и за ИМР, али и за европске аутомобилске гиганте попут „Мерцедеса” и БМВ-а. Фирма је практично, пословала без губитака, а сада је задатак да тако настави, како држава не би морала финансијски да интервенише.

Да би „Ковачница” у потпуности „стала на ноге”, неопходна су додатна улагања у опрему, али и запошљавање висококвалификованог кадра, мајстора и инжењера са искуством. Дакле, куповина „Ковачнице” омогућиће отварање нових радних места, а тиме ће кроз порез на зараду, бити пунији и градски (крагујевачки), али и буџет Републике.

Ипак, овом трансакцијом нису сви проблеми решени, с обзиром на то да „Ковачница” има заостала дуговања, која су у моменту отварања стечајног поступка износила 650 милиона динара. Прво ће, али не у целости, бити намирена Пореска управа, а на крају ће, делимично, бити измирене и обавезе према бројним комерцијалним повериоцима. Интересантно је да је стечајни поступак над „Ковачницом” покренут на захтев „Феро транс 2003” – ћерке фирме „Интер труста” која је пријавила потраживања од 2,67 милиона евра. „Ковачница”, међутим, има и ненаплаћена потраживања од око 350.000 евра, што није занемарљиво у финансијским лавиринтима у које је фирму увукао бивши власник из Бугарске. Готово извесни банкрот „Ковачнице” спречила је држава, уз помоћ све успешније фабрике „Застава оружје”.

Утицај „Твитера” на минималну цену рада

Аутор: [Аница Телесковић](#)

Окидач за бурну расправу да ли се повећањем минималца повећава незапосленост дао је Урош Момировић, директор „Моне”. Расправа се са лаичког преселила на академски ниво. Вечита борба радника и послодаваца о томе колико треба да износи минимална цена рада преселила се ових дана и на друштвене мреже.

Окидач за бурну расправу дао је Урош Момировић, генерални директор компаније „Мона”, син Наде и Ђорђа Момировића.

Само неколико дана пошто су премијер Александар Вучић и министар рада Александар Вулин најавили повећање минималца, који сада износи 130 динара по сату, Момировић је на „Твитеру” предложио његово смањење.

„Минималац треба спустити и не дирати док се незапосленост не спусти испод 10 одсто”, написао је Момировић, после чега је уследила оштра реакција твитераша који су га назвали татиним сином и паметњаковићем.

Момировић се водио чисто економском аргументацијом – рад је роба као и свака друга и јасна је веза између незапослености и минималца. „Кад расте једно, расте и друго”, тврдио је Момировић.

„Супер. Одрекни се ти своје плате преко минималне, па допринеси заједници. Или мислиш да твој рад треба да буде плаћен”, одговорила му је извесна Бранка Вуковић.

„А да сви радимо цабе, да нико не буде незапослен, а ми најбоља земља на млечном путу”, замерали су Момировићу у чију је одбрану врло брзо стао његов брат Томислав, генерални директор „Мома хотела”.

Профитирали, а нису подигли плате радницима

Према подацима Агенције за привредне регистре (АПР), српска привреда је 2016. године остварила нето добит од 229,3 милијарде динара, што је три пута више него претходне године. Зашто се тај профит који су остварили послодавци не види у радничким новчаницима?

„Плате не би требало да прате раст профита, већ раст продуктивности, која је порасла за свега неколико процената. Са растом профита требало би уско да буде повезан раст инвестиција”, закључује професор Милојко Арсић.

Ова виртуелна расправа, иако лаичка, не разликује се много од разговора који се воде на Социјално-економском савету, трипартитном телу, у коме до јесени, представници синдиката, послодаваца и државе треба да одлуче да ли ће и за колико бити повећан минималац који тренутно износи 22.360 динара месечно. Готово идентичну расправу на исту тему су у

редакцији „Политике” у априлу 2011. године водили Љубисав Орбовић, председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) и Небојша Атанацковић, председник Уније послодаваца. „Слажем се да је минимална цена рада ниска у односу на потрошачку корпу. Али, како ту корпу могу да купе они који су незапослени. Ако је последица одређених мера велика брига за оне који раде, онда то често може да проузрокује затварање радних места и све више оних који не раде”, рекао је Атанацковић у тренутку када су са владом Мирка Цветковића преговарали о повећању минималца.

Питам се да ли је боље да они остану без посла или да наставе да раде за нижу плату, додао је Атанацковић.

„Да нећете можда да раде и без плате? Бесплатно. Можда и да вам доплате. Како имаш образа да говориш о неким великим платама у овој земљи уопште? Знаш ли да нам је просечна зарада најнижа на Балкану. То стварно вређа интелигенцију”, оштро је узвратио Орбовић.

Сличне аргументе можемо да чујемо и данас. Расправа о минималцу преселила се јуче са лаичког на стручни ниво. Тако је Славиша Тасић, професор на факултету Мери у САД на сајту „Тржишно решење” тим поводом написао блог.

„Економска теорија недвосмислено показује да већа законска минимална плата мора повећати незапосленост”, пише Тасић. „То се учи у уџбеницима економије, али не морате имати тај приступ и цртати графиконе понуде и тражње да бисте видели ефекат минималне плате”, додаје.

„Једноставно, ако се било каквом производу прописом одреди минимална цена, цена силом закона подигне изнад тржишне, остаће непродати вишкови тог производа. Мање људи ће то куповати. Исто важи и на тржишту рада. Када би се минимална плата повећала на 1.000 евра месечно и то стриктно спроводило, нема никакве дилеме да би дошло до масовних отпуштања, гашења радних места и гашења целих фирми”, тврди Тасић.

Са друге стране, Милојко Арсић, професор Економског факултета, каже да би то било тако да је тржиште рада савршено конкурентно.

„Много је мање послодаваца него радника. То послодавцима даје већу преговарачку снагу. Зато су у бољој позицији од радника и зато минималац као категорија постоји у свим развијеним европским земљама. Како би се штитила права радника и како се радна снага не би израбљивала. Дакле, Урош Момировић није у праву. Али, нису у праву ни они који траже повећање минималца од 50 одсто. Раст минималне цене рада треба да прати раст продуктивности и инфлације”, каже Арсић.

Да тржиште рада не може да се опише једноставним дијаграмом на коме су само понуда и тражња, писао је и британски „Гардијан”. Послодавци на тржишту рада имају моћ и склони су томе да раднике плате мање него што вреде. „Гардијан” се позива и на неколико практичних историјских примера када повећање минималца није утицало на повећање незапослености.

Измене Закона о ПИО: Казнени пенали се укидају након 65. године

Аутор:Љ. Малешевић

НОВИ САД: У наредни месец-два Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања требало би да сачини нацрт измена Закона о пензијском и инвалидском осигурању,

упути га Влади Србије на усвајање, која га потом као свој предлог шаље посланицима Скупштине Србије на усвајање.

Тек након тога очекује се да ће то бити средином ове године почеће да важи новина да ће свима који буду отишли у превремену пензију чек бити умањен док не напуне 65 година, а након тога ће стећи право на пуну пензију.

Изменом Закона о ПИО сви који су протекле две године отишли у пензију без испуњеног старосног услова, односно нису имали 65 година, колико је прописано, и због тога имају превремену пензију, право на исплату пуног износа оствариће када наврше 65 година.

Тражи се решење прихватљиво за паоре

Осим укидања пенала за превремене пензију након 65 година живота, у изменама Закона о ПИО наћи ће се и промена услова за остваривање права на пољопривредне пензије.

Још увек се не зна како ће питање пољопривредних пензија бити решено, али се очекује да формирана радна група понуди могућа решења да би се питање пољопривредног пензијског осигурања решило тако да се, с једне стране, дугови Фонду ПИО не гомилају, а с друге, да то буде прихватљиво за саме паоре.

До тада ће им чек бити мањи 0,34 одсто по месецу за године које им недостају до лимита.

Другим речима, пензионерима ће превремена пензија важити до навршених 65 година, а након тога добијаће пун износ и неће имати пенале.

Једна од измена Закона о ПИО која се најављује јесте и да ће радници који имају 45 година радног стажа моћи да се пензионишу без обзира на године живота и за њих неће важити казнени поени. Старосна граница биће снижена и за оне с бенифицираним стажом, као и за оне који одлазе с радног места по посебним условима.

Иначе, казнени пенали за сваки месец ранијег одласка у пензију, пре напуњених 65 година живота, примењују се од 1. јануара 2015. године, када је измењен Закон о ПИО.

Право на превремену старосну пензију, што подразумева чек умањен пеналима 0,34 одсто до 20,4 процената је у протекле две године, по подацима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, остварило 20.087 пензионера.

У 2015. години у превремену пензију отишло је 11.173 бивша запослена, а лане 8.914. Од укупног броја оних који су отишли у превремену пензију, 5.218 пензионера има максимално умањење због пенала, односно чек им је умањен 20,4 одсто.

По проценама Министарства рада, очекивани раст БДП-а, повећана наплата доприноса Фонда ПИО, нове инвестиције и тренд раста запошљавања дају позитивне ефекте, а све то ствара могућност за укидање пенала после достизања опште старосне границе, која и за жене и за мушкарце износи 65 година живота.

Радна група која припрема измене Закона о ПИО свој предлог упутила је Међународном монетарном фонду и очекује да он буде прихваћен наредних месеци.

Ваља подсетити на то да пре две године представници ММФ-а нису пристали на укидање пенала након навршених 65 година живота, али је тада и стање у пензионерском фонду било много лошије него данас.

Отпуштени председник синдиката тражиће правду на суду

Пише: Н.К.

Штрајк радника предузећа "Путеви" у Пожеги, којим је педесетак чланова Самосталног синдиката захтевало од пословодства да укине решење о отказу Миломиру Нешовићу, председнику тог синдиката, прекинут је јуче (4.мај), након једнодневне обуставе рада.

- Договорио сам се са члановима Самосталног синдиката да прекинемо штрајк, да не би остали радници испаштали због мене, а ја ћу своја права покушати да остварим на суду, рекао је за Данас Нешовић, додајући да је у предузећу била инспекција рада и да се нада да ће она реаговати у складу са законом.

Нешовић је, након упозорења и решења о суспензији, добио отказ у том предузећу због, како је наведено, дисциплинских прекршаја, али он тврди да је остао без посла због синдикалних активности и заштите права радника у том предузећу. Неколико дана је штрајковао глађу, са још једним колегом, потом је тај синдикат организовао штрајк упозорења, а потом у среду и генерални штрајк, којим је тражено да пословодство повуче одлуку о отказу.

- Нико од запослених нема потписан уговор о раду, залагао сам се за права радника, да имају заштитну опрему, да им се плати прековремени рад и да се обезбди све оно што им припада у складу са законом и због тога сам сметао пословодству, рекао је Нешовић.

Његове тврдње да је синдикално деловање разлог за отказ, одбацио је директор Ђорђе Ристовић и навео да су разлози за то дисциплински прекршаји на радном месту, претње и увреде које је Нешовић упућивао њему, његовим сарадницима и још неким запосленима, као и ометања других да раде, током претходног штрајка.

Вучић: У Новом Саду отвара се развојни центар моћне немачке компаније, плате ће бити веома високе

Извор:Танјуг, Бета

Премијер Србије Александар Вучић изјавио је данас да ће у Новом Саду бити отворен центар за истраживање и развој једне од најмоћнијих и најважнијих немачких компанија, у којем ће посао добити 500 инжењера из Србије.

Вучић је, у Бачком Јарку, рекао да је јуче донета та одлука и да је одмах морао да је подели са премијером војвођанске владе Игором Мирковићем, председником војвођанске скупштине Иштваном Пастором и градоначелником Новог Сада Милошем Вучевићем.

- Ту ће одмах бити запослено 500 врских инжењера из Србије, који неће имати мале, већ веома високе плате - рекао је Вучић.

Истичући да ће Србија ићи напред захваљујући односима и сарадњи са Немачком, премијер је додао да је захвалан што та држава данас другачије гледа на Србију, као и да је поносан што и Србија гледа на другачији начин ту земљу.

- Поносан сам на чињеницу да ми Срби гледамо данас другачије на Немачку, да је гледамо као пријатељску и партнерску земљу, али никада не заборављајући и поштујући оно што се догодило - рекао је Вучић.

САЗНАЈЕМО У трци за "Петрохемију" компаније из пет земаља и једна домаћа фирма

Аутор: Слађана Гаврић

За предузећа из петрохемијског комплекса заинтересоване су кинеске, јапанске, чешке, холандске, кипарске компаније, као и једна домаћа компанија, сазнаје "Блиц".

За приватизацију МСК из Кикинде заинтересовани су кинески "Донг Схиwu Холдингс Лтд" и јапански "Митсубисхи Цорпоратион Токуо", док су панчевачку "Петрохемију" пикирале холандска фирма "КазМунаГас Интернационал" и "J&T ИБ анд Цапитал Маркетс" из Чешке, ексклузивно сазнаје "Блиц". За панчевачку "Азотару" писмо о заинтересованости стигло је од домаће компаније "Промист доо" из Новог Сада, али и кипарске ПФИЦ Лтд.

Рок за достављање писама заинтересованости истекао је 3. маја. Међутим, како сазнајемо у Влади Србије, ово није коначан списак заинтересованих за приватизацију српског петрохемијског комплекса јер се очекују још и понуде које стижу поштом.

- Треба напоменути да писма о заинтересованости компанија нису обавезујућа. Ово су потенцијални купци који немају никакву обавезу у овој фази приватизације. Такође, нови потенцијални инвеститори и даље ће моћи да контактирају с ресорним министарством и прикључе се евентуалној куповини неког од ова три предузећа. Ових дана су нам се усмено јавили још неки веома значајни светски играчи из ове индустрије - открива наш саговорник. Подсетимо да је Министарство привреде 30. марта, у складу са Законом о приватизацији и на основу закључка Владе Србије, објавило јавни позив за прикупљање писама заинтересованости за предузећа из петрохемијског комплекса, а то су МСК из Кикинде, ХИП "Азотара" и ХИП "Петрохемија" из Панчева. Рок је био 3. мај.

Како је истакнуто, ова три предузећа која се приватизују треба да доставе Министарству привреде процену фер тржишне вредности капитала, имовине и обавеза, а они ће у односу на процену вредности, стратешки значај и исказано интересовање инвеститора, предложити Влади Србије најоптималнији начин за приватизацију. У јавним обраћањима премијер Вучић непрестано истиче важност да се реше проблеми у петрохемијском комплексу, како више не би оптерећивали државну касу.

Иначе, у ова три предузећа укупно је запослено 2.748 људи, и то највише у "Петрохемији", њих 1.406. Ова компанија има фабрике у Панчеву, Зрењанину и Елемиру и спада у десет највећих извозника Србије.

Влада Србије је, после четворогодишње паузе, пре годину и по покренула производњу у МСК, у којој су запослена 534 радника. "Азотара" има 808 радника, а као и остале компаније имала је огромне губитке који су се нагомилавали због високе цене енергената, посебно гаса. Министар привреде Горан Кнежевић истакао је почетком марта да "Петрохемија" на рачуну има 50 милиона евра и да редовно измирује све своје обавезе. Такође, он је навео и да "Азотара" уредно плаћа своје обавезе. Кнежевић је једино нагласио да МСК има проблема да наплати испоручену робу и измири своје обавезе, али да се разговара о томе како да та компанија добија гас под повољнијим условима.

Вучић: Немачка фирма ће запослити 500 инжењера у Новом Саду

Извор:Бета

Премијер Србије Александар Вучић најавио је данас да ће једна од најмоћнијих и најважнијих немачких компанија градити Центар за истраживаје и развој у Новом Саду, који ће одмах запослити 500 инжењера из Србије.

"Јуче сам добио важну вест и упознао сам са тим (председника покрајинске владе) Игора Мировића, (председника Скупштине Војводине) Иштвана Пастора и (градоначелника Новог Сада) Милоша Вучевића", рекао је Вучић у Бачком Јару.

Вучић је рекао да ће запослени у том центру имати велике плате.

Премијер Србије Александар Вучић и амбасадор Немачке Аксел Дитман присуствовали су данас освештењу спомен-обележја Подунавским Швабама у Бачком Јарку.